

ลักษณะและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะยอมรับกับตนเองว่าเขาคือ "เกย์" อันเป็นคำนิยามทางสังคมที่เขาได้กำหนดให้กับเอกลักษณ์แห่งตน ซึ่งการจัดประเภทของพฤติกรรมทางเพศในลักษณะที่แน่นอนเช่นนี้ บุคคลได้เชื่อมโยงการกระทำและแนวโน้มนำทางเพศของเขากับคำนิยามทางสังคมดังกล่าวและเลือกที่จะดำเนินชีวิตโดยเฉพาะ "วิถีชีวิตทางเพศ" ตามคำนิยามนั้น ซึ่งการเรียนรู้และการตีความพฤติกรรมจะได้อาจมาจากการปฏิสังสรรค์ทางสังคมกับบุคคลอื่น ๆ ภายในสังคมไม่ว่าจะเป็นสังคมที่ใกล้ชิดหรือไกลตัวออกไป โดยผ่านการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อม การใช้ภาษาพูด ภาษาท่าทาง ตลอดจนการติดต่อเชื่อมโยงผ่านระบบสื่อสารมวลชนอันทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตามการเกิดขึ้นของเอกลักษณ์ก็มีได้มีเพียงเงื่อนไขของการจับคู่ระหว่างพฤติกรรมกับคำนิยามความหมายทางสังคมเท่านั้น เนื่องจากเอกลักษณ์เกย์นี้มีเนื้อหาของวัฒนธรรม ความคาดหวัง และบรรทัดฐานทางสังคมเป็นตัวปิดกั้นกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์ ทำให้ผู้แสดงพฤติกรรมตามความคาดหวังของสังคมกลายเป็นที่ยอมรับ ขณะที่ผู้ที่ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมตามความคาดหวังได้นั้นกลับถูกประณามหรือถูกใช้สิทธิทานุมิตีทางสังคม (social sanction) จึงทำให้กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์ต้องใช้ระยะเวลาานาน โดยที่เกย์แต่ละคนต้องผ่านกระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ อันเป็นประสบการณ์หรือสาระสำคัญของ การดำเนินไปสู่เอกลักษณ์

ดังนั้นการทำความเข้าใจถึงกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์ "เกย์" จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมองให้ลึกซึ้งถึงประวัติชีวิตของผู้ถูกศึกษา เพื่อค้นหาเงื่อนไขสำคัญอันมีอิทธิพลต่อการกระทำของเขา การเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจถึงภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ทราบถึงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในลำดับชีวิตที่ผ่านมา รวมทั้งสภาพแวดล้อม เงื่อนไขทางสังคม และวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลังกระบวนการคิดและการตัดสินใจที่จะยอมรับเอาคำนิยาม "เกย์" ให้กับเอกลักษณ์แห่งตน ซึ่งภายใต้กระบวนการปฏิสังสรรค์ในชีวิตประจำวันระหว่างบุคคลที่กำลังดำเนินอยู่นั้น การวิเคราะห์ถึงความเป็นมาของแต่ละบุคคลจะเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงการให้ความหมายและการตีความสิ่งต่าง ๆ บนพื้นฐานของประสบการณ์ชีวิตของแต่ละบุคคลได้รับมา โดยเริ่มจากการศึกษาวิเคราะห์อย่างละเอียดเป็นรายกรณีแล้วจึงนำผลการวิเคราะห์มาสรุปหาจุดร่วมอันเป็นลักษณะของกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์ทั้งหมด ทำให้มองเห็นภาพที่

ชัดเจนทั้งกระบวนการภายใต้กระบวนการพัฒนาผ่านการปฏิสังสรรค์ทางสังคม นอกจากนี้ยังจะเป็นประโยชน์ในแง่ของการอธิบายในกรณีที่ค้นพบประเด็นของการศึกษาที่แตกต่างออกไปด้วย

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผู้ที่นิยามตนเองว่าเป็น "เกย์" ทั้งหมด 8 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกประกอบกับการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดความชัดเจนต่อการวิเคราะห์อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจถึงเงื่อนไขและประสบการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอน ตลอดจนการดำเนินของขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะพัฒนาไปสู่ขั้นตอนต่อไป ภายใต้กระบวนการที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยจะวิเคราะห์ครอบคลุมถึงประเด็นต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการอธิบายถึงกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์ ผ่านข้อมูลพื้นฐานและประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งสามารถสรุปให้เห็นเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2

แสดงลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ	อายุ (ปี)	การศึกษา	อาชีพ ปัจจุบัน	รูปแบบวิถีชีวิตทางเพศ			
				สวน สาธารณะ	ชานา	ห้องน้ำ สาธารณะ	อินเทอร์เน็ต
หม่อม	27	กำลังศึกษาป.โท	-	0	-	0	0
แซค	22	ปริญญาตรี	-	0	0	0	-
บาร์ท	27	ปริญญาโท	พนักงาน	-	0	-	0
เคน	25	ปริญญาตรี	ธุรกิจส่วนตัว	-	-	-	0
ปอ	29	ปริญญาโท	พนักงาน	0	-	-	0
พี่อัน	32	ปริญญาตรี	รองานใหม่	-	-	-	-
อัน	22	ปวช.	ธุรกิจส่วนตัว	0	0	0	0
ต๊อด	27	ปริญญาตรี	พนักงาน	-	0	-	0

หม่อม อายุ 27 ปี เป็นคนจังหวัดอยุธยา ครอบครัวของหม่อมมีสมาชิกอยู่ด้วยกัน 4 คน คือ พ่อ แม่ หม่อม และน้องสาว แต่หม่อมไม่ได้อยู่กับพ่อแม่เนื่องจากพ่อแม่ต้องเดินทางไปอยู่ที่

เกาะล้านตั้งแต่หม่อมเกิดได้ไม่นาน หม่อมเองก็ยังไม่แข็งแรงที่จะเดินทางฝ่าคลื่นลมไปไหนไกล ๆ ได้ ทำให้หม่อมต้องอยู่กับยาที่อยู่จนมาถึงปัจจุบัน ยาของหม่อมดูแลหม่อมในทุกเรื่องแทนพ่อแม่ จนมีคนบอกว่าถ้ามีใครบอกว่าปู่กับย่าเป็นพ่อกับแม่ตั้งแต่เด็กหม่อมก็คงเชื่อตามนั้น ยาของหม่อม เป็นคนที่มีอำนาจมากที่สุดในบ้านที่จะดูแลสมาชิกภายในบ้าน ซึ่งหม่อมเองก็อยู่ภายใต้การดูแลของยาเช่นเดียวกับสมาชิกคนอื่น ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของการคบเพื่อนและการละเล่น โดยยาของหม่อมนั้นจะมองจากห้วนอนปลายเท้าของเพื่อนที่จะเข้ามาเล่นกับหม่อมก่อนเป็นอันดับแรก หากไม่รู้จักห้วนอนปลายเท้ายาของหม่อมก็มักจะห้ามไม่ให้คบหาด้วย ทำให้หม่อมเล่นอยู่กับคนที่ ยาคิดว่าเหมาะสมซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นเพื่อนบ้านที่รู้จักกัน นอกจากนี้สิ่งที่หม่อมเล่นก็ถูกควบคุมโดย คุณย่าไม่ให้เล่นอะไรที่ผาดแผลงแตกต่างจากเด็กคนอื่น ๆ ทำให้หม่อมไม่ค่อยได้เล่นกับเพื่อนสักเท่าไร เมื่อเข้าโรงเรียนหม่อมก็เป็นคนที่เรียบร้อยแตกต่างจากเด็กคนอื่น ๆ เนื่องจากหม่อม เป็นคนที่ไม่พูดคำหยาบและเล่นกีฬาอย่างฟุตบอลหรือกีฬาอื่น ๆ ไม่เป็น ทำให้ภาพของหม่อม เป็น "เด็กเรียน" ในสายตาคนอื่น ๆ อีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้หม่อมเริ่มที่จะแตกต่างจากเด็กผู้ชายในวัย เดียวกันก็คือ หม่อมเริ่มที่จะใช้เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์แต่งผมก่อนมาโรงเรียนซึ่งหม่อมดูตัว อย่งมาจากยาที่ชอบแต่งตัวประกอบกับที่บ้านเป็นร้านขายของ ดังนั้นผลิตภัณฑ์พวกนี้จึงหาได้ ง่าย ซึ่งการแต่งหน้าทาแป้งของหม่อมไปโรงเรียนนี้ทำให้หม่อมแตกต่างจากเด็กชายคนอื่น ๆ ซึ่ง คนอื่น ๆ ก็รับรู้ในความแตกต่างนั้นไม่เว้นแม้แต่ครู ความแตกต่างของหม่อมจากเด็กชายในวัย เดียวกันนั้นที่บ้านของหม่อมก็รับรู้และว่ากล่าวอยู่เสมอ แต่หม่อมให้เหตุผลว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นตัว หม่อมและคงปรับเปลี่ยนไม่ได้แล้ว ส่วนการคบเพื่อนของหม่อมนั้นก็ยังมีทั้งผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งใน กลุ่มก็จะมีพวก "กะเทย" อยู่ในกลุ่มซึ่งพวกนั้นมักจะแสดงกิริยาอาการวิดีว้าย ในขณะที่หม่อมก็ไม่ แสดงออกมากนักแต่ก็มักจะถูกเหมารวมไปด้วยเนื่องจากอยู่กลุ่มเดียวกัน เมื่อหม่อมขึ้น ม.ปลาย หม่อมก็เริ่มที่จะมีความรู้สึกชอบผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเป็นเด็ก ปวส. แต่ความรักของหม่อมในครั้งแรกก็ ไม่สำเร็จ พอจบ ม.ปลาย หม่อมก็ได้มีโอกาสที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนของเพื่อนคน หนึ่ง ซึ่งในตอนนั้นหม่อมเป็นฝ่ายถูกกระทำและเป็นความสัมพันธ์ทางเพศที่เกิดขึ้นครั้งแรก แต่ ความสัมพันธ์ดังกล่าวก็เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเนื่องจากต่อมาหม่อมรู้ว่าเขาไปมีแฟนเป็นผู้หญิงที่ อยู่ละแวกบ้านเดียวกันหม่อมจึงตัดใจ ประกอบกับเป็นช่วงที่เรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษาทำให้ไม่ ค่อยได้กลับบ้านบ่อยเท่าไร ซึ่งช่วงที่เรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษานั้นเพื่อนที่เรียนอยู่ด้วยกันหลาย คนไม่รู้ว่าหม่อมเป็นคนที่ชอบเพศเดียวกัน ซึ่งหม่อมเองก็ไม่ได้เปิดเผยตัวหรือบอกกล่าวกับใครว่า เป็น หม่อมเริ่มที่เข้าสู่วิถีชีวิตแบบเกย์เมื่อตอนอยู่ ปี 3 โดยเริ่มที่จะเดินตามห้างสรรพสินค้าก่อน แต่จากการสังเกตของหม่อมพบว่าในห้องน้ำของห้างนั้นมีกิจกรรมทางเพศเกิดขึ้นและหม่อมเองก็

ได้ลองที่จะไปมีความสัมพันธ์ทางเพศในลักษณะดังกล่าว ซึ่งเป็นการมีความสัมพันธ์ทางเพศในที่
 กึ่งสาธารณะเป็นครั้งแรกและกระทำเรื่อยมา ในความสัมพันธ์ครั้งนั้นทำให้หม่อมเปลี่ยนบทบาท
 ทางเพศจากฝ่ายรับเป็นฝ่ายรุกเนื่องจากฝ่ายตรงข้ามมักต้องการที่จะเป็นฝ่ายกระทำให้หม่อมเอง
 นอกจากนี้หม่อมยังได้ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ที่หนังสือเกย์ได้เขียนเอาไว้ ซึ่งก็คือสวนสาธารณะ
 อย่างสวนสาธารณะ สวนรัชวิกา เป็นต้น นอกจากนี้หม่อมยังมีการหาคุณอนจากการใช้สื่อ
 อินเทอร์เน็ตอีกด้วย โดยการโพสต์รูปอวัยวะเพศตนเองพร้อมทั้งเบอร์โทรศัพท์เพื่อให้คนที่สนใจใน
 ขนาดติดต่อมาซึ่งก็มีในรูปแบบที่เดียวและหมู่ตามสถานการณ์ ซึ่งปัจจุบันหม่อมก็ยังคงวนเวียน
 อยู่กับวิถีชีวิตทางเพศดังที่ได้กล่าวมาอยู่ โดยจะเวียนไปตามที่ต่าง ๆ ตามโอกาส แต่ส่วนใหญ่ใน
 ตอนนีหม่อมมักจะใช้สื่อผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพราะมีความสะดวกสบายคือไม่ต้องเดินทางไป
 ไหนเดี๋ยวก็นมีคนมาหาถึงห้อง

แซค อายุ 21 ปี เป็นคนจังหวัดชัยนาท ที่บ้านอยู่ด้วยกัน 5 คน คือ พ่อ แม่ พี่ชาย พี่
 สาว ส่วนแซคเป็นคนสุดท้อง ตอนเด็กยังเป็นคนเลี้ยงดูแซคจนกระทั่งแซคอายุ 4 - 5 ขวบ เนื่อง
 จากในขณะนั้นพ่อและแม่ของแซคไม่มีเวลาที่จะเลี้ยงดู พ่อต้องขยายธุรกิจ ส่วนแม่นั้นต้องทำงาน
 ชีวิตในวัยเด็กของแซคส่วนใหญ่จะแวดล้อมไปด้วยเพื่อนผู้หญิง เนื่องจากเพื่อนผู้ชายที่อยู่ในวัย
 เดียวกันนั้นไม่มี กล่าวคือ ถ้าไม่อายุมากกว่าก็น้อยกว่ามาก ซึ่งพวกเขา ก็มักจะไมเล่นกับแซค
 เพราะเป็นเด็กคนละรุ่นกัน ส่วนเพื่อนที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกันก็มีแต่ผู้หญิง เมื่อถึงวัยเรียน
 เพื่อนส่วนใหญ่ของแซคก็เป็นผู้หญิงอีกเช่นเคย เนื่องจากแซคไม่ค่อยชอบเล่นกับเด็กผู้ชายและรู้
 สึกว่าตนเองนั้นเข้ากับผู้หญิงได้ง่ายกว่า ในช่วงที่แซคเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา แซคก็เริ่มที่
 จะถูกเพื่อน ๆ ล้อว่า "ตุ๊ด" และ "แต่ว" แล้ว พอขึ้นมัธยมต้น เพื่อนส่วนใหญ่ที่แซคคบก็เป็นผู้หญิง
 อีกเช่นเดิมและก็ยังโดนล้ออยู่เหมือนเดิม ซึ่งในช่วงที่แซคอยู่ ม.3 นั้น แซคได้เริ่มที่จะมีความรู้สึก
 ชอบเพื่อนผู้ชายเป็นครั้งแรกถึง 2 คน คนหนึ่งเป็นเพื่อนต่างห้องแต่อยู่บ้านใกล้กัน ส่วนอีกคนหนึ่ง
 เป็นเพื่อนที่ย้ายมาใหม่ที่เรียนห้องเดียวกับแซค แต่แซคก็ไม่ได้บอกกับใครถึงความรู้สึกดังกล่าว
 หลังจากที่จบ ม.3 ก็อยู่ในช่วง summer ซึ่งมีเหตุการณ์สำคัญหลายอย่างเกิดขึ้นกับแซค คือแซค
 ได้ลองจับอวัยวะเพศของลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่งโดยอ้างว่าต้องการที่จะดูว่าเหมือนกับของตัวเองหรือ
 เปล่า ซึ่งญาติคนนั้นก็ไม่ได้ว่าอะไรและแซคก็จับเพียงครั้งเดียว อีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นเมื่อญาติ
 ห่าง ๆ คนหนึ่งต้องมาค้างที่บ้าน แซคก็จับอวัยวะเพศของญาติอีกเช่นเคย แต่เหตุการณ์ในครั้งนี้
 ทำให้แซคกับญาติคนนั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศทางทวารหนักโดยที่แซคเป็นฝ่ายรับ ซึ่งเป็น
 ประสบการณ์ทางเพศที่เกิดขึ้นกับแซคเป็นครั้งแรก ทั้ง ๆ ที่ในตอนนั้นแซคเองก็ไม่เคยที่จะช่วยตัว

เองมาก่อน เมื่อแซคขึ้น ม.ปลาย แซคพยายามที่จะเข้ากลุ่มกับเพื่อนผู้ชายมากขึ้น ไปไหนมาไหน ก็ไปกับผู้ชาย แต่แซคก็ยังมีความรู้สึกชอบผู้ชายอยู่ดี ซึ่งในช่วงนั้นแซคเริ่มที่จะยอมรับกับตนเองแล้วว่าชอบผู้ชายและรู้สึกว่าตนเองเป็น "เกย์" และแซคก็มีคนที่แซคชอบซึ่งเป็นเพื่อนที่อยู่คนละห้องและได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกันหลายครั้ง และก็คบกันมาจนทั้งคู่เข้าสู่ระดับอุดมศึกษา แต่ทั้งคู่ก็ต้องแยกทางกันเมื่อตอนที่อยู่อุดมศึกษาได้ 2 - 3 เดือน เนื่องจากคนที่แซคชอบนั้นไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงซึ่งแซคก็ยอมรับไม่ได้ ต่อมาแซคก็ไปรู้จักและชอบรุ่นน้องคนหนึ่งที่เป็นคนบ้านเดียวกัน แต่ก็ต้องผิดหวังอีกครั้งหนึ่งทำให้แซครู้สึกเสียใจมาก ประกอบกับในตอนนั้นแซคได้ยินจากรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัยว่ามีสถานที่เที่ยวสำหรับเกย์มากมาย แซคจึงเริ่มที่จะไปยังที่ต่าง ๆ โดยเริ่มต้นหาข้อมูลและเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตก่อน ต่อมาจึงเริ่มที่จะไปเที่ยวชานาและชอบที่จะไป โดยที่แซคจะไปชานาอาทิตย์ละ 1 - 2 ครั้ง และเริ่มที่จะหาที่อื่น ๆ อีก อย่างสวนสาธารณะห้องน้ำของสระว่ายน้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันแซคก็ไปหาคุณอนในสถานที่ตามที่ได้กล่าวมาเป็นประจำ

บาร์ต อายุ 27 ปี เป็นคนจังหวัดสงขลา ที่บ้านอยู่ด้วยกัน 5 คน ประกอบด้วย พ่อ แม่ บาร์ต และน้องชายอีก 2 คน ในตอนเด็กย่าเป็นผู้เลี้ยงดูบาร์ตสลับกับพ่อและแม่ ซึ่งตอนที่อยู่กับย่านั้นบาร์ตเล่าว่าเขามีความสุขที่สุด บาร์ตถูกเลี้ยงมากับลูกพี่ลูกน้องผู้หญิงคนหนึ่ง ส่วนการเล่นของบาร์ตนั้นก็เหมือนกับเด็กผู้ชายทั่ว ๆ ไป โดยมีน้องชายและเพื่อนผู้ชายคนอื่น ๆ ร่วมเล่นด้วย จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่บาร์ตเล่นด้วยนั้นไม่มีเพื่อนผู้หญิงร่วมด้วยเลยเนื่องจากไม่ได้อยู่ในวัยเดียวกัน แต่ถึงแม้ว่าจะไม่มีเพื่อนผู้หญิง บาร์ตก็จะเล่นในบทบาทของผู้หญิงทุกครั้ง ไม่ว่าจะป็นมนุษย์ไฟ ฟ้ายี่สิบหุ หรือบทบาทในตอนที่เล่นขายของ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากบาร์ตรู้สึกว่าเป็นผู้หญิงมาตั้งแต่เด็ก ถึงแม้ว่าบาร์ตจะรู้สึกตัวว่าเป็นผู้หญิง แต่บาร์ตก็ไม่เคยถูกล้อว่าเป็นตุ๊ดหรือเป็นกะเทยเลย เนื่องจากพฤติกรรมของบาร์ตเหมือนกับเด็กเรียบร้อยคนหนึ่ง แต่ก็มีเพื่อนที่ชอบแกล้งตอนอยู่ประถมเหมือนกัน โดยจะวิ่งหอมแก้ม จับก้น บาร์ตเริ่มถูกล้ออย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ ตอน ม.ต้น เนื่องจากบาร์ตต้องย้ายไปอยู่โรงเรียนชายล้วนทำให้ความแตกต่างระหว่างบาร์ตกับเด็กผู้ชายคนอื่นเห็นได้ชัดเจน และที่โรงเรียนแห่งนั้นก็มียุทธกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะดั่งดั่งอยู่เหมือนกันซึ่งบาร์ตก็มาสนิทกับเพื่อนกลุ่มนี้ตอนอยู่ ม.2 แต่ความสนิทสนมที่เกิดขึ้นเกิดจากความชอบในสิ่งของที่น่ารักเหมือน ๆ กัน โดยไม่ได้คำนึงว่าพวกเขาจะเป็นกะเทยหรือเป็นเกย์ ซึ่งในขณะนั้นบาร์ตเริ่มที่จะมีแฟนผู้ชายคนแรกโดยที่บาร์ตเป็นฝ่ายถูกชอบ และบาร์ตก็มีความสัมพันธ์กับแฟนคนนั้นแต่ก็เป็นเพียงแค่การจูบกับการใช้ปากเท่านั้น ต่อมาบาร์ตกับแฟนถูกแยกจากกันโดยครูพยายามที่จะแยก

เนื่องจากเห็นว่าบาร์ตและแฟนออกมาจากห้องน้ำห้องเดียวกัน การแยกของครุทำให้บาร์ตไปเข้ากลุ่มกับเพื่อนที่เป็นกะเทยหรือมีลักษณะที่กระตุงกระตุงมากขึ้นจนเป็นเพื่อนสนิทกัน ต่อมาบาร์ตกับแฟนคนนี้ก็เลิกกันเนื่องจากบาร์ตจับได้ว่าแฟนนั้นเจ้าชู้ หลังจากนั้นบาร์ตได้ขึ้น ม.ปลาย แล้วก็ มีแฟนอีกคนหนึ่งซึ่งคนนี้บาร์ตคบและอยู่ด้วยกันมาถึง 7 ปี ซึ่งบาร์ตเริ่มที่จะมีความสัมพันธ์ทาง ทวารหนักกับแฟนคนนี้เป็นครั้งแรก ในตอนนั้นบาร์ตเองก็มีความคิดที่จะแปลงเพศอยู่ แต่ในที่สุด บาร์ตกับแฟนก็ต้องเลิกกันเนื่องจากในระยะหลังแฟนของบาร์ตเริ่มติดเพื่อนและแคร์สังคมมากขึ้น ประกอบกับบาร์ตรู้สึกว่าคุณแฟนของบาร์ตเป็นไบ (bisexual) จึงยอมรับไม่ได้ประกอบกับที่บ้านของ แฟนก็รับไม่ได้ถ้าจะคบกับผู้ชายเป็นแฟน บาร์ตจึงเลิกกับแฟนและออกมาทำงาน ประกอบกับใน ตอนนั้นบาร์ตทำงานหนักและอยู่ในช่วงเรียนต่อปริญญาโททำให้บาร์ตไม่ค่อยมีเวลาที่จะคิดเศร้า โศกเสียใจมากนัก และบาร์ตก็ไม่คิดที่จะแปลงเพศแล้วด้วยเนื่องจากเรื่องของทุนและไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแปลงเพศแล้ว นอกจากนี้การทำงานของบาร์ตทำให้ต้องเจอกับผู้ที่ชอบเพศเดียวกัน มากมายทำให้บาร์ตเปลี่ยนทัศนคติที่มีอยู่ในตอนต้นที่ว่าพวกนี้เป็นพวกที่ผิดบาป และยอมรับในตัวและวิถีชีวิตของคนกลุ่มนี้หลายอย่าง อย่างการเที่ยวกลางคืน การดื่มเหล้า เป็นต้น ต่อมา บาร์ตได้เข้าไปเรียนรู้การใช้ชีวิตแบบเกย์ในหลายสถานที่ไม่ว่าจะเป็นเทคเกย์ บาร์ฮ็อฟซึ่งก็ไม่ได้ไปทำอะไรเพียงแค่ออกไปดูแล้วออกมา นอกจากนี้บาร์ตยังเริ่มที่จะเข้าชานวน่า แต่การไปชานวน่าครั้งแรกของบาร์ตนั้นบาร์ตยังทำใจที่จะมีความสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าไม่ได้จึงทำให้ไม่กล้าที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน นอกจากนี้บาร์ตยังได้เล่น pirch แล้วก็ไปเจอห้องเกย์ซึ่งบาร์ตบอกว่า ส่วนใหญ่จะเข้าไปคุยกันมากกว่าในห้องเกย์วัยทำงาน ส่วนห้องเกย์อื่น ๆ นั้นก็มีบ้างตอนที่นัด ออกมาเพื่อที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยที่บาร์ตปรับเปลี่ยนทัศนคติให้สามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนแปลกหน้าได้แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่บาร์ตจะใช้วิธีการติดต่อทางอินเทอร์เน็ตในการหาคุณนอนจนถึงปัจจุบัน

เคน อายุ 25 ปี เป็นคนจังหวัดขอนแก่น ที่บ้านอยู่ด้วยกัน 6 คน คือ พ่อ แม่ พี่ชาย พี่สาว พี่ชายฝาแฝด และเคน ลูกทั้ง 4 คนนี้ พ่อ แม่ เป็นผู้เลี้ยงดูมาโดยตลอด ชีวิตในวัยเด็กของ เคนนั้นก็ไม่ได้แตกต่างจากเด็กชายคนอื่น ๆ มีการวิ่งเล่นโลดโผนตามประสาเด็กผู้ชาย และเพื่อน ส่วนใหญ่ของเคนในขณะนั้นก็เป็นเพื่อนผู้ชาย พอเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา เคนเริ่มที่จะถูก เพื่อน ๆ ล้อว่าเป็นตุ๊ด เนื่องจากส่วนใหญ่เคนจะอยู่แต่กลุ่มผู้หญิงที่เป็นเพื่อนกลุ่มทำรายงาน เคน ถูกล้อจนกระทั่งจบ ป.6 การล้อดังกล่าวทำให้เคนรู้สึกแค้นมาก พอขึ้นมัธยมต้นเคนก็หวังว่าจะลืม ความรู้สึกแค้น ๆ ที่ถูกล้อได้เนื่องจากต้องย้ายไปอยู่โรงเรียนใหม่ แต่ความรู้สึกนั้นก็ยังคงติดตามเคน

ไปเนื่องจากมีเพื่อนจากโรงเรียนเก่าย้ายตามไปด้วยและเพื่อนคนนั้นก็ยังไม่เหมือนเดิม แต่ตอนที่เคนอยู่ ม.3 นั้น เคนเริ่มที่จะคบเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งเป็นแฟน แต่ที่เริ่มคบกันได้นั้นก็เริ่มมาจากความสนิทสนมระหว่างคนทั้งสอง พอขึ้น ม.ปลาย แฟนของเคนก็ย้ายโรงเรียนไป ส่วนเคนก็ยังคงอยู่ที่โรงเรียนเดิมแล้วก็สนิทกับเพื่อนผู้หญิงอีกคนหนึ่งซึ่งภายหลังทั้งคู่ก็เป็นแฟนกัน แต่ก็มีอยู่เหตุการณ์หนึ่งที่ทำให้เคนสงสัยในตัวเองคือขณะนั้นเคนอยู่ชั้น ม.5 เคนเริ่มที่จะชอบรุ่นพี่คนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ชาย โดยที่เคนเองก็ไม่รู้ว่าชอบเพราะอะไร รู้แต่เพียงว่าเขาเป็นคนหน้าตาดี ดูดี แต่เคนเองก็ไม่ได้คิดในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศหรือคิดที่จะมีอะไรกับพี่คนนั้นเลย แค่อยากที่จะพูดคุยกันเฉย ๆ แต่ความรู้สึกดังกล่าวนั้นเคนก็ต้องเก็บไว้แต่เพียงคนเดียวเนื่องจากเคนยังไม่กล้าที่จะบอกใครว่าตนเองเริ่มที่จะชอบผู้ชาย และการเริ่มชอบผู้ชายนี้ทำให้เคนรู้สึกว่าตัวเขาเองนั้นแตกต่างจากผู้ชายคนอื่นแต่ยังไม่รู้ว่าสิ่งที่เป็นอยู่นั้นเขาเรียกกันว่าอะไร ส่วนแฟนผู้หญิงที่คบกันนั้นก็ห่าง ๆ กันไปจนความสัมพันธ์กลายเป็นเพียงเพื่อนคนหนึ่งเท่านั้น เคนไม่ได้จบ ม.6 จากโรงเรียนที่ศึกษาอยู่เนื่องจากสอบเทียบได้ พอจบ ม.5 เคนจึงเข้ามาอยู่ที่กรุงเทพฯ ซึ่งในตอนนั้นเคนก็ยอมรับกับตนเองแล้วว่าเขาเป็นเกย์ ทำให้เคนต้องการที่จะมีเพื่อนที่มีความรู้สึกชอบพอแบบเดียวกันที่จะคอยปรึกษาพูดคุย หรือไปไหนมาไหนด้วยกัน ในขณะนั้นเคนก็ได้ส่งรูปไปยัง magazine วัยรุ่นหลายฉบับ ก็มีพี่คนหนึ่งทำงานอยู่ใน magazine ฉบับหนึ่งติดต่อมาและพูดคุยกันจนเป็นที่ไว้วางใจ จึงนัดกันไปเที่ยว ในคืนนั้นเคนเมามาก และได้มีความสัมพันธ์กับพี่คนนั้นเป็นครั้งแรก โดยที่พี่คนนั้นเป็นฝ่ายใช้ปากให้เคน แต่เคนไม่เสร็จเนื่องจากเจ็บ และการมีอะไรในครั้งนั้นทำให้เคนสับสนว่าการกระทำที่เกิดขึ้นนั้นมันสมควรหรือไม่ มันผิดหรือมันถูก เมื่อเคนยอมรับว่ามันอาจจะ เป็นวิถีชีวิตของคนที่ชอบเพศเดียวกันแล้วเคนก็รู้สึกสบายใจขึ้น แต่ก็ไม่ได้มีอะไรกับพี่คนนั้นอีก ต่อมาเคนได้รับรู้ว่ากำลังจะมีการจัดงาน Bangkok gay festival ขึ้น ซึ่งเคนตั้งใจที่จะไปงานดังกล่าว เมื่อไปแล้วเคนก็ได้พบกับพี่คนหนึ่งซึ่งได้พาเคนไปรู้จักกับสถานที่เที่ยวต่าง ๆ ที่เกย์นิยมไป โดยที่ทั้งคู่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกัน หลังจากการไปในครั้งนั้นทำให้เคนเริ่มที่จะไปเที่ยวตามเทศหรือผับของเกย์บ่อยขึ้นประมาณ 1 - 2 ครั้งต่อเดือน หลังจากนั้นเคนต้องกลับบ้านที่ขอนแก่นและเคนก็ได้รู้จักกับโปรแกรม pirch ซึ่งเป็นโปรแกรมที่พูดคุยกันโดยที่เคนเจอห้องเกย์มากมาย และเริ่มที่จะเข้าไปคุยเมื่อเคนกลับมากรุงเทพฯ ก็ได้นัดเจอกับคนที่ติดต่อกันทาง pirch และก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกันแต่เป็นเพียงภายนอกยังไม่ได้มีการสอดใส่และก็มีแค่ครั้งเดียวก็แยกกันไป ต่อมาเคนได้รู้จักกับเพื่อนของเพื่อนในงานเลี้ยงปีใหม่และได้คบกันเป็นแฟน แต่คบกันได้ 2 ปีก็เลิกกัน ซึ่งตอนที่คบกับแฟนคนนี้เคนเริ่มที่จะเปิดเผยตัวกับเพื่อนสนิทว่าเขานั้นชอบผู้ชายซึ่งเพื่อนก็ยอมรับในภายหลังว่าเป็นเกย์เหมือนกัน หลังจากเลิกกับแฟนคนนี้เคนก็ต้องกลับไป

ขอนแก่นเพื่อช่วยงานที่บ้านและได้กลับไปเล่น pirch อีกครั้งทำให้เคนได้พบกับแฟนคนปัจจุบันซึ่งก็คบกันได้ 1 ปีแล้ว

ปอ อายุ 29 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ มาแต่กำเนิด ที่บ้านของปอเป็นครอบครัวใหญ่มีญาติพี่น้องอยู่กันหลายคนซึ่งจะเป็นญาติ ๆ ทางฝ่ายพ่อ ประกอบด้วยคุณย่า คุณปู่ คุณทวด และอาอีก 4 คน แล้วก็ครอบครัวปอซึ่งนอกจากพ่อและแม่ของปอแล้วยังมีน้องชายอีก 1 คน บ้านที่ปออาศัยอยู่นั้นคุณย่าจะมีอำนาจมากที่สุด และที่สำคัญคุณย่าไม่ชอบแม่ของปอเท่าไหร่นักเนื่องจากแม่ของปอเป็นคนต่างจังหวัด ไม่ร่ำรวย และไม่มีชาติตระกูล นอกจากนี้แม่ของปอยังต้องรับภาระต่าง ๆ นานาภายในบ้านอีกด้วยเนื่องจากเป็นสะใภ้คนแรก ซึ่งพ่อของปอก็ไม่ได้มีส่วนช่วยเหลืออะไรแม่ของปอเท่าไหร่นัก ทำให้ปอมีความรู้สึกว่าท่ามกลางญาติพี่น้องมากมายปอเหมือนอยู่กับแม่ตามลำพัง ทัศนคติที่ปอมีต่อพ่อหรืออาผู้ชายคนอื่น ๆ ไม่ค่อยดีนักเนื่องจากทั้งคู่มิพฤติกรรมที่กินเหล้าเมายา กลับบ้านดึก ไม่ค่อยรับผิดชอบต่อครอบครัว ติดผู้หญิง เป็นต้น ซึ่งภายหลังทำให้แม่และพ่อของปอต้องแยกทางกัน สำหรับชีวิตในวัยเด็กของปอนั้นก็เหมือนกับเด็กชายคนอื่น ๆ ที่มีความซุกซน แต่จะแตกต่างกันตรงที่การเล่นของปอนั้นจะไม่เหมือนกับเด็กชายคนอื่น ๆ คือจะเล่นคนเดียวบ้าง เล่นชายของกับญาติ ๆ บ้าง ส่วนกีฬาอย่างฟุตบอลนั้นปอไม่เล่นเนื่องจากคุณย่าห้ามเอาไว้เพราะกลัวว่าจะประสบอุบัติเหตุหัวร้างข้างแตก พอถึงวัยเข้าโรงเรียนก็ไม่ค่อยได้เล่นกับเพื่อนสักเท่าไรเนื่องจากบ้านของปออยู่ใกล้โรงเรียนและแม่ของปอก็จะมารับปอกลับไปทานข้าวที่บ้านทุกวันทำให้ปอกับเพื่อน ๆ ไม่ค่อยสนิทกัน ชีวิตของปอก็จะเป็นอย่างนี้จนกระทั่งจบมัธยมต้น ซึ่งช่วงนี้เองที่ปอเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศเกิดขึ้นโดยผู้ชายที่ปอมีความสัมพันธ์ด้วยนั้นคืออาของปอเองซึ่งอายุไม่ห่างกันเท่าไร โดยที่อาของปอเป็นผู้เริ่มจับมือของปอให้ไปจับที่อวัยวะเพศของเขา ก่อนจากภายนอกกางเกง และก็พัฒนามาเรื่อย ๆ จนถึงการให้ปอช่วยสำเร็จความใคร่ ในตอนแรกปอก็ไม่ได้รู้สึกกับอาเท่าไรอาจจะมึนตึ้นตึ้นบ้าง แต่เมื่อมีกิจกรรมกันมากขึ้นทุกวันทำให้ปอรู้สึกชอบในตัวของอา ซึ่งความชอบที่ปอมีต่ออา นั้นปอบอกว่าชอบเหมือนแฟน ซึ่งในตอนที่ปออยู่ ม.ต้น นั้นพฤติกรรมของปอเริ่มกระด้างกระด๊งจนเป็นที่สังเกตได้ และครูประจำชั้นยังเคยพาปอไปปรึกษาจิตแพทย์ที่งานจุฬาฯ วิชาการอีกด้วย ซึ่งจิตแพทย์เองก็อธิบายว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากสิ่งแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่พฤติกรรมดังกล่าวยังมีผลมาจากโครโมโซมด้วยทำให้ปอและเพื่อน ๆ ไม่รู้สึกว่าสิ่งที่พวกเขาเป็นอยู่นั้นผิดปกติ แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หลังจากทีปอขึ้นมัธยมปลายนั้นมิสาเหตุทำให้ปอกับอาต้องแยกจากกันเนื่องจากอาของปอต้องย้ายที่อยู่และปอก็มีเพื่อนของปอทำให้ทั้งคู่ห่าง ๆ กันไปและอาก็มีแฟนซึ่งเป็น

ผู้หญิง ส่วนปอเองก็เริ่มที่จะเข้ากลุ่มกับเพื่อน ๆ ที่มีพฤติกรรมในลักษณะเดียวกันคือกระตือรือร้น บางคนก็แต่งหน้าแต่งตา หรือทาสอร์โอมอน บางคนก็มีหน้าอก เป็นต้น ในช่วงนี้เองที่ปอเริ่มที่จะมีแฟนซึ่งเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนของปอ และในการเข้ากลุ่มกับเพื่อน ๆ นี้เองที่ทำให้ปอเริ่มที่จะแต่งหน้าและทาสอร์โอมอนซึ่งปอก็อให้เหตุผลว่าเพื่อผิวพรรณที่ดีและจะได้ไม่เป็นสิ่ว แต่ปอก็อหยุดทาสอร์โอมอนตอนที่เข้าเรียนอุดมศึกษาเนื่องจากจะต้องไปอยู่ในอีกสังคมหนึ่งและกลัวที่จะเป็นตัวประหลาดให้คนเขาหัวเราะเยาะ แต่ปอก็อไม่ได้เลิกชอบผู้ชายและก็ได้เปิดเผยตัวกับเพื่อน ๆ ว่าเขาเป็นเกย์เนื่องจากความรู้สึกอึดอัดที่จะต้องคอยปกปิดสิ่งที่ตัวเองเป็น ซึ่งจากการเปิดเผยตัวในครั้งนั้นเพื่อน ๆ ก็ยอมรับปอได้และก็ได้มองว่าปอผิดปกติ ในช่วงนี้ปอก็อยังคงคบกับแฟนคนเดิมอยู่มาจนถึงปีที่ 9 แฟนของปอก็อประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตทำให้ปอรู้สึกเสียใจมาก และหลังจากนั้นอีก 1 ปี ปอก็อได้รู้จักโปรแกรมเมอร์ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้คุยกันทางอินเทอร์เน็ตจากรุ่นน้อง ซึ่งปอก็อได้รู้จักห้องเกย์และมีการเข้าไปพูดคุยและนัดเจอกัน และในที่สุดก็ลงท้ายด้วยการมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งบทบาททางเพศของปอก็อได้เปลี่ยนจากฝ่ายรับเป็นฝ่ายรุกจากการเล่นอินเทอร์เน็ตด้วยความอยากลอง ปอหาคู่ออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ตประมาณ 1 - 2 ปี จึงเปลี่ยนมาหาคู่onlineในสวนสาธารณะ แต่การไปหาคู่onlineของปอนั้นเริ่มจากการไปเป็นเพื่อนเพื่อน หลายครั้งที่ปอมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนที่พบภายในสวนสาธารณะโดยที่จะเริ่มจากการพูดคุยแล้วไปจบลงที่การมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน พฤติกรรมของปอหยุดลงเนื่องจากปัจจุบันปอมีแฟนและอยู่ด้วยกันซึ่งปอก็อกับแฟนก็คบกันมาประมาณเกือบ 2 ปีแล้ว

พี่ยัน อายุ 32 ปี เป็นคนจังหวัดนครปฐม ที่บ้านอยู่ด้วยกัน 5 คน ประกอบด้วยพ่อ แม่ พี่ยัน และน้องชายอีก 2 คน พ่อ แม่ของพี่ยันทำงานอยู่ที่โรงงานแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ซึ่งก็เป็นธรรมดาที่จะต้องมีการพูดคุยกันถึงลูก ๆ ของแต่ละคน ทำให้ที่บ้านของพี่ยันขาดความหวังให้กับตัวพี่ยันเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเรียน กิจกรรม หรือความประพฤติ ซึ่งพี่ยันก็ไม่ทำให้ที่บ้านผิดหวังแม้แต่น้อย จากการทำงานที่หนักของพ่อพี่ยันทำให้พี่ยันกับพ่อไม่ค่อยสนิทกันเท่าไรนัก ส่วนใหญ่พี่ยันจะสนิทกับแม่มากกว่า และแม่ก็เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพี่ยันเนื่องจากแม่ในสายตาของพี่ยันนั้นเป็นคนเก่งไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการดูแลครอบครัว งานบ้านงานเรือน หรือแม้กระทั่งการสอนการบ้านลูก ๆ ฯลฯ ซึ่งพี่ยันเองก็อยากเก่งเหมือนกับคุณแม่ ชีวิตในวัยเด็กของพี่ยันก็ไม่แตกต่างกับเด็กทั่ว ๆ ไปเท่าไรนักหากแต่จะไม่ค่อยมีเวลาที่จะเล่นกับเพื่อน ๆ เหมือนเด็กคนอื่น ๆ เนื่องจากที่บ้านจะส่งคอยรับส่งอยู่ตลอด ทำให้พี่ยันไม่ค่อยมีเพื่อนสนิทนอกจากเพื่อนที่เป็นกลุ่มเด็กเรียน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพื่อนผู้หญิง อย่างไรก็ตามการคบเพื่อนผู้หญิง

ของพี่อ้นก็ไม่ได้ทำให้พี่อ้นถูกล้อหรือถูกมองว่าผิดปกติ ซึ่งแตกต่างจากกรณีศึกษาคนอื่น ๆ ตาม
 สายตาของคนทั่ว ๆ ไปพี่อ้นก็เป็นเด็กที่เรียบร้อยคนหนึ่ง ซึ่งเป็นเด็กที่เรียนเก่ง แต่ค่อนข้างจะเก็บ
 ตัวเท่านั้น พอขึ้นมัธยมพี่อ้นก็อยู่โรงเรียนประจำจังหวัดซึ่งก็ต้องอาศัยระยะเวลาในการเดินทาง
 ค่อนข้างมากทำให้ไม่มีเวลาที่จะเล่นกับเพื่อน ๆ อีกเช่นเคย ในช่วงนี้ที่พี่อ้นเริ่มที่จะได้อ่านหรือรับรู้
 ข้อมูลจากหนังสือไปทั้งชายกับชาย และชายกับหญิง ซึ่งก็เป็นเรื่องปกติของเด็กในวัยนี้ที่อยากรู้
 อยากรู้อยากเห็นซึ่งพี่อ้นเองก็ยังไม่มีความรู้สึกรักหรือชอบเพื่อนผู้ชายในขณะนั้น เพียงแต่เห็นว่ารูปร่าง
 ของนายแบบผู้ชายดูสวยก็เท่านั้น เมื่อถึงเวลาที่จะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยพี่อ้นเกิดพลาดจาก
 การสอบคัดเลือก พ่อของพี่อ้นก็พาไปสมัครเรียนที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งแต่ในเวลา 2 ปีแรก
 ที่เรียนอยู่ที่นั่น พี่อ้นต้องเดินทางไปกลับกรุงเทพฯ - นครปฐม ตลอดเวลา ยิ่งทำให้ไม่มีเวลาที่
 จะคบหากับเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นการเรียนก็เริ่มหนักขึ้นพี่อ้นไม่สามารถที่จะ
 เดินทางไปกลับทุกวันได้แล้ว พี่อ้นจะต้องมาอยู่หอพักซึ่งตรงนี้เองที่ทำให้พี่อ้นเริ่มที่จะมีชีวิตเป็น
 อิสระจากกรอบที่เคยอยู่ พี่อ้นเริ่มรู้จักคนมากขึ้นและเริ่มมีผู้ชายมาจีบซึ่งก็เป็นเพื่อนที่อยู่ข้างห้อง
 กันโดยที่เพื่อนคนอื่น ๆ หรือคนภายนอกดูไม่ออกเลยว่าพี่อ้นจะมีลักษณะของผู้รักเพศเดียวกัน จน
 ถึงปัจจุบันก็ไม่มีใครรู้ ซึ่งความรู้สึกของพี่อ้นในตอนนั้นมีความรู้สึกดีที่มีคนมาดูแลมาเอาใจ แต่ก็
 ไม่ได้พูดหรือตกลงกันว่าจะคบกันเป็นแฟน นอกจากนี้ยังมีรุ่นพี่อีกคนหนึ่งสนิทกับพี่อ้นเนื่องจาก
 รุ่นพี่คนนั้นมาให้พี่อ้นช่วยติววิชาเอกให้ ทำให้ทั้งสองคนนั้นสนิทกันมากขึ้น ๆ และพี่อ้นเองก็รู้ว่าพี่คน
 นี้เป็นเกย์ แต่ความสัมพันธ์ระหว่างคนทั้ง 2 นั้นเป็นไปในลักษณะของเพื่อนกันมากกว่าที่จะคบกัน
 เป็นแฟน การที่พี่อ้นรู้จักพี่คนนั้นทำให้พี่อ้นก้าวเข้าสู่โลกของเกย์มากขึ้นทุกที ๆ เนื่องจากพี่คนนี้จะ
 พาพี่อ้นไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นเทคเกย์ บาร์โชว์ บาร์อะโกโก้ เป็นต้น สถานที่
 เหล่านี้เป็นที่น่าตื่นตาตื่นใจสำหรับพี่อ้น นอกจากความประหลาดใจและความเพลิดเพลินที่ได้รับ
 แล้วพี่อ้นยังรู้จักเพื่อนเที่ยวคนอื่น ๆ ที่เข้ามาจีบอีกด้วย แต่พี่อ้นก็ยังไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศ
 กับใครจนกระทั่งเรียนจบและทำงาน ซึ่งพี่อ้นมองว่าโตพอที่จะรับผิดชอบตัวเองได้แล้วจึงตัดสินใจ
 ที่จะคบใครจริง ๆ จัง ๆ สักคนหนึ่ง ซึ่งในตอนนั้นพี่อ้นยอมรับแล้วว่าตนเองเป็นเกย์ แฟนคนแรก
 ของพี่อ้นก็เจอกันในสถานที่เที่ยว โดยส่วนใหญ่ก็จะโทรศัพท์คุยกัน จะเจอกันบ้างก็ตอนกลางคืน
 คือชวนกันไปเที่ยว แต่คบได้ประมาณ 1 ปี ก็ต้องเลิกกันเนื่องจากพี่อ้นบอกว่าอีกฝ่ายมีคนอื่น ซึ่ง
 แฟนของพี่อ้นคนต่อ ๆ มาก็คบได้เฉลี่ยปีละ 1 คน ซึ่งเหตุผลที่ทำให้ต้องเลิกกันก็คือเหตุผลเดิม พอ
 เลิกกับแฟนพี่อ้นก็ไปใช้ชีวิตแบบเดิมคือเที่ยวแบบเดิมซึ่งก็จะได้เบอร์โทรศัพท์มาทุกครั้งแล้วก็เลือก
 มาสักคนหนึ่งทีพอจะคบหากันเป็นแฟนได้ ซึ่งแฟนกับคู่นอนนั้นพี่อ้นให้ความหมายที่ต่างกัน ซึ่ง
 สิ่งที่พี่อ้นต้องการก็คือแฟนที่มีไว้คอยดูแลซึ่งกันและกัน ปกปักรักษาหรือกันได้ ส่วนคู่นอนนั้นพี่อ้น

บอกว่าถ้าต้องการจะมีก็แค่ไปเที่ยวก็มีได้ไม่ต้องคิดอะไรมาก ซึ่งพี่อันอยากได้เพื่อนไว้อยู่ด้วยกันมากกว่า ซึ่งปัจจุบันที่อันก็มีแฟนและคบกันมาประมาณ 2 ปีกว่าแล้ว แต่การเปิดเผยตัวกับที่บ้านว่าพี่อันเป็นเกย์นั้นก็ทำให้พี่อันกับที่บ้านไม่ได้ติดต่อกันจนถึงทุกวันนี้เนื่องจากที่บ้านรับไม่ได้

อัน อายุ 22 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ที่บ้านอยู่ด้วยกัน 4 คน ประกอบด้วยพ่อ แม่ พี่ชาย และก๊ออัน ในวัยเด็กอันก็จะเล่นชนเหมือนกับเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ เมื่อถึงวัยเรียนอันก็เข้าเรียนที่โรงเรียนประถมแห่งหนึ่งซึ่งที่โรงเรียนนี้เองที่อันเริ่มที่จะอยู่กับกลุ่มเพื่อนผู้หญิงเนื่องจากอันรู้สึกว่ามีสติใจและคุยได้ทุกเรื่องไม่เหมือนกับเพื่อนผู้ชาย ขณะที่เพื่อนผู้ชายจะชอบแกล้งอันและล้ออันว่า "ตุ๊ด" ในช่วงประถมนี้เองที่อันมีเพื่อนที่เป็นแบบเดียวกันคือมีกิริยากระตุงกระตึง และก็มีความคิดที่อยากจะเป็นผู้หญิง ซึ่งในตอนนั้นอันเริ่มมีความรู้สึกต่อเพศเดียวกันคือความรู้สึกชอบและหลงไหล ด้วยความรู้สึกที่อันอยากจะเป็นผู้หญิงทำให้กิริยาอาการของอันจะกระเดียดไปในทางผู้หญิงไม่ค่อยพูดครับแต่จะพูดคะแทน นอกจากนี้อันยังเริ่มที่จะแต่งหน้ามาโรงเรียน เริ่มมีการกันคิ้วที่บ้านของอันเองก็รับไม่ได้กับการกระทำของอันแต่ก็ฝันหรือห้ามอะไรอันไม่ได้เนื่องจากอันไม่ฟังคำทัดทานของที่บ้าน เมื่ออันเรียนในระดับมัธยมก็ได้รู้จักเพื่อนที่เป็นแบบเดียวกันมากขึ้น ได้รู้จักรุ่นพี่ที่มีประสบการณ์ซึ่งอันเองก็ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากรุ่นพี่มากขึ้น นอกจากนี้ขณะที่อันเรียนอยู่ในชั้นมัธยมปลายอันได้คบกับเพื่อนกลุ่มนี้มากขึ้น คบกับเพื่อนผู้หญิงน้อยลงเนื่องจากเพื่อนที่เป็นแบบเดียวกันจะรู้เรื่องยาเรื่องฮอร์โมนมากกว่าเพื่อนผู้หญิง ซึ่งอันยอมรับมาก่อนหน้านี้แล้วว่าอันเป็น "ตุ๊ด" แต่เป็นในลักษณะของ "หัวโปก" คือเป็นผู้ชายผสมสันแต่ทำตัวอยากจะเป็นหญิง พอได้รู้จักกับรุ่นพี่ก็ทำให้อันเริ่มเรียนรู้การใช้ชีวิตแบบนี้มากขึ้น เริ่มมีการฉีดฮอร์โมนเพศหญิงเนื่องจากจะให้ผลไวกว่าการกินยาคุมกำเนิดทั่วไป ซึ่งช่วงที่อันอยู่มัธยมปลายนี้เองที่มีผู้ชายเข้ามาจีบซึ่งเป็นเพื่อนร่วมชั้นกับอัน จนในที่สุดก็ตกลงเป็นแฟนและมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน แต่หลังจากที่อันเรียนจบก็ได้เลิกกันไปเนื่องจากแฟนของอันมาบอกเลิก แต่ก็ยังคบกันเป็นเพื่อนอยู่ ซึ่งอันเองก็รู้สึกเสียใจมากเนื่องจากเป็นประสบการณ์ครั้งแรก หลังจากทีเลิกกับแฟนต้นเริ่มที่จะออกไปเที่ยวตามที่เฉพาะอย่างบาร์เกย์ย่านสีลม ซึ่งลักษณะการแต่งกายของอันในการไปเที่ยวนั้นก็แต่งตัวเป็นผู้หญิงเลย ซึ่งการไปเที่ยวของอันก็ทำให้รู้จักกับคนมากมายซึ่งก็คบกันเป็นเพื่อนบ้างเป็นแฟนบ้างแต่ก็ไม่ยั่งยืน พอเริ่มผิดหวังในความรักหลาย ๆ ครั้ง ประกอบกับคิดถึงอนาคตว่าต่อไปจะใช้ชีวิตในสภาพนี้ได้อย่างไรหากอันจะต้องมีหลาน แล้วก็เรื่องญาติพี่น้องอีกทำให้อันตัดสินใจที่จะเลิกเป็นผู้หญิงแล้วหันมาเป็นเกย์ โดยเริ่มจากการตัดผมและก็ล้างฮอร์โมนเพศหญิงโดยการฉีดฮอร์โมนเพศชายเสริม เล่นเวท ฯลฯ ซึ่งทำให้อันลดลักษณะของความเป็นผู้หญิงที่ติดตัว

มาได้ ซึ่งในตอนนี้อะไรที่บุคลิกของอันเปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้มีคนเข้ามาอันมากขึ้นเมื่อกลับไปเที่ยวเทศอีกครั้งทำให้อันรู้สึกดีและภูมิใจ ในตอนแรกที่เปลี่ยนภาพลักษณ์ตัวเองนั้นอันยังคงบอบทบาททางเพศเป็นรับ แต่ด้วยความอยากลองทำให้อันเริ่มที่จะเป็นฝ่ายรุกบ้าง ซึ่งในปัจจุบันอันก็มีความสัมพันธ์ได้ทั้ง 2 แบบ หรือที่เรียกว่าเป็น "โบธ" นั่นเอง นอกจากนี้อันยังใช้ชีวิตในที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเทศ ชาวน่า อินเทอร์เน็ต ตลอดจนสวนสาธารณะเพื่อหาคุณอนแบบชั่วคราวชั่วคราว แต่ในความคิดของอันเองก็อยากที่จะมีแฟนเป็นตัวเป็นตนเหมือนกับคนอื่นเหมือนกัน

ต๊อด อายุ 27 ปี เป็นคนสงขลา ที่บ้านมีพี่น้องอยู่ด้วยกัน 5 คน ซึ่งต๊อดเป็นคนสุดท้อง ครอบครัวต๊อดเป็นครอบครัวค้าขายทำให้ลูก ๆ ทุกคนต้องช่วยเหลือตัวเองและครอบครัว ในวัยเด็กต๊อดได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากแม่กับพี่สาวเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากพ่อและพี่ชายจะต้องทำงาน นอกจากนี้เพื่อนในวัยเดียวกันก็มีแต่เด็กผู้หญิงทำให้การเล่นของต๊อดกระเด็นไปทางผู้หญิง เมื่อถึงวัยเข้าเรียนต๊อดได้เข้าเรียนที่โรงเรียนชายล้วน แต่กิจกรรมการเล่นของต๊อดกลับเป็นกิจกรรมที่ตรงข้ามกับเพื่อนผู้ชายส่วนใหญ่ เนื่องจากต๊อดไม่ชอบกิจกรรมที่ใช้ความรุนแรงไม่ว่าจะเป็นการเล่นกีฬา การชกต่อย การยิงนกตกปลา ฯลฯ ทำให้ต๊อดอยู่กับเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะและบุคลิกภาพใกล้เคียงกัน คือค่อนข้างกระตือรือร้น ไม่ชอบความรุนแรง ซึ่งกิจกรรมของต๊อดและเพื่อน ๆ ในกลุ่มก็จะมีการเล่นชายของ กระโดดยาง นั่งคุยกัน ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่อยู่รวมกันทั้งคืน การอยู่ในกลุ่มที่ค่อนข้างจะมีความแตกต่างจากเพื่อนผู้ชายนี้ทำให้ต๊อดและเพื่อน ๆ ที่อยู่ในกลุ่มถูกล้อว่า "ตุ๊ด" และ "กะเทย" ซึ่งในตอนนั้นต๊อดก็ยังคงมองตนเองว่าเป็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งและก็ยังไม่มีความรู้สึกชอบเพศเดียวกันเลย ถึงแม้ว่าเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มบางคนอาจจะมีความรู้สึกชอบเพศเดียวกันบ้างแล้วก็ตาม พออยู่มัธยมต้นต๊อดต้องย้ายโรงเรียนไปอีกแห่งหนึ่งซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งต๊อดก็ต้องพักอยู่กับญาติและการเปลี่ยนโรงเรียนนี้ทำให้ต๊อดรู้สึกโดดเดี่ยวมาก รู้สึกเศร้าหมองกับการเรียน ถึงแม้ว่าต๊อดจะย้ายไปเรียนที่ใหม่ต๊อดก็มีเพื่อนซึ่งลักษณะของเพื่อนที่คบกันก็ไม่แตกต่างจากเพื่อนในระดับประถม นั่นคือมีลักษณะที่กระเด็นไปทางผู้หญิง ชอบในกิจกรรมหลาย ๆ อย่างที่คล้ายผู้หญิง แต่ถึงแม้ว่าต๊อดจะอยู่ในกลุ่มดังกล่าวต๊อดก็ยังรู้สึกว่าตนเองเป็นเด็กผู้ชายอยู่ นอกจากนี้ในช่วง ม.2 ต๊อดเริ่มที่จะหันมาดูแลตัวเองมากขึ้นเนื่องจากในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงฮอร์โมนต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องสำอางบางอย่างไม่ว่าจะเป็นโรลออน โลชั่น หรือน้ำหอม หลังจากนั้นต๊อดได้ย้ายกลับมาเรียนที่โรงเรียนเดิมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งที่นี้ต๊อดก็ได้เจอเพื่อนเก่ากลุ่มเดิมและช่วงนี้เองที่ต๊อดเริ่มชอบเพศเดียวกัน

เป็นครั้งแรกโดยจะเริ่มชอบจากรุ่นพี่ที่เป็นนักกีฬาหรือผู้ชายคนที่ดูดีในโรงเรียน จนกระทั่งติดได้คบกับเพื่อนคนหนึ่งที่อยู่ในห้องเดียวกันโดยปราศจากการตกลงว่าเป็นแฟนกัน เพียงแต่ว่าทั้งคู่ไปไหนมาไหนด้วยกันช่วงหนึ่ง มีการช้อนทำยรถจักรยานยนต์ไปเที่ยวในที่ต่าง ๆ มีการโอบกอดกันเป็นต้น แต่ติดกับเพื่อนคนนั้นก็ไม่ได้มีกิจกรรมอะไรที่มากไปกว่านั้น ภายหลังจากที่ติดสอบเทียบ ม.6 ได้ ติดก็เข้ามาเรียนกวดวิชาที่กรุงเทพฯ ซึ่งที่นี่เองที่ติดได้ใช้ชีวิต “แบบเกย์” อย่างเต็มที่เนื่องจากติดได้พบปะกับผู้ที่เป็นเกย์คนอื่น ๆ ทำให้ติดได้ไปเที่ยวในสถานที่เกย์ต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเทคหรือร้านอาหารเฉพาะกลุ่ม และเมื่อติดเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยติดก็เริ่มมีแฟนเป็นคนแรก และก็เปลี่ยนแฟนไปเรื่อย ๆ จนปัจจุบันติดก็ได้คบกับชาวต่างชาติคนหนึ่ง แต่ขณะที่ติดคบกับชาวต่างชาติคนนี้ติดก็ยังติดต่อกับคนอื่น ๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อที่จะหาเพื่อนและเช็คส์ด้วย ซึ่งนอกจากการหาคู่ทางอินเทอร์เน็ตอันเป็นวิธีหลักแล้วติดก็ยังเคยไปในสถานที่เฉพาะสำหรับเกย์ในที่อื่น ๆ อีกด้วย ไม่ว่าจะป็นชานว่นา หรือว่าสวนสาธารณะ

ประวัติของกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ผู้วิจัยต้องการที่จะนำเสนอเรื่องราวชีวิตของกลุ่มตัวอย่างโดยย่อ เพื่อผู้อ่านจะได้มีความเข้าใจการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประสบการณ์ที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนที่เผชิญมานั้นอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันไปตามบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน แต่ภายใต้ความแตกต่างที่น่าเสนอนั้นก็มีจุดร่วมบางอย่างที่จะนำพวกเขาเหล่านั้นไปสู่การยอมรับเอกลักษณ์ “เกย์” ต่อไป